

Pizzadreng

Min mand Mike har bestilt pizza, og som sædvanlig er det Max, vores lokale pizzadreng, der leverer den.

Det var søndag og eftersom Mike ikke arbejdede denne weekend, havde han god tid til at være sammen med mig.

Vi opholdt os i havestuen hvor jeg balancerede på tåspidserne med hænderne bundet til en krog i loftet. Min påklædning bestod i små sorte trusser. Mike sad tilbagelænet i husets bedste kurvestol. Han drejede sin lighter mellem fingrene, tændte den, slukkede den, tændte den, mens han eftertænksomt betragtede mine nøgne, løftede bryster, som dirrede af forventning.

Forventningerne blev ikke skuffet, for Mike kom hen til mig med lighteren tændt og begyndte at cirkle flammen om min venstre brystvorte. Det førte til mere dirren.

"Man bruger samme metode til afhøring af venstresnoede studiner," forklarede han.

Mike er politimand og ved hvad han taler om.

Et stykke tid demonstrerede Mike teknikken mens jeg gav den i rollen som venstresnoet studine, og eftersom min mund var lukket med tape, bestod mine

kommentarer mest af den omtalte dirren suppleret med små hop.

"Jeg har forresten bestilt pizza," sagde Mike. Bemærkningen var lidt uden for manuskriptet, men da dørklokken ringede, havde Mikes kreative lighterføring bragt mig godt på vej mod orgasme. Satans, før det gennem mig, da Mike uden videre forlod havestuen, han kunne godt have gjort arbejdet færdigt, inden han gik.

"Goddag hr. Bradford, Deres pizza, den koster 48 kroner."

Det var Max, vores sædvanlige pizzadrenge. Han er 15 år, og jeg tænker tit på ham.

"Plus drikkepenge," hørte jeg Mike svare.

"Hvis det passer Dem hr. Bradford."

"Kom indenfor og luk døren Max, jeg finder lige nogle penge i køkkenet."

Ha ha, meget morsomt, tænkte jeg, jeg har fattet spøgen, du kan godt stoppe nu og sende knægten hjem.

Men Mike spøjte ikke. Fra køkkenet råbte han: "Max, sæt pizzaen ned i havestuen, det er lige frem!"

Max' skridt lød gennem de mellemliggende rum indtil han stod i døren til havestuen. Han stirrede betuttet på mig.

"Æh - undskyld fru Bradford, jeg vidste ikke - pizzaen, - Deres mand sagde - "

Stemmen fadede ud, og jeg prøvede at normalisere situationen med et nik i retning af bordet.

Max spiste mig med øjnene. Mon han ville købe en forklaring om at det er normalt i etablerede ægteskaber, at konen svinger fra en krog i loftet med bare babser kun iført sorte trusser, og at den lokale pizzadreng bliver inviteret til at deltage i løjerne? Sikkert ikke.

Max satte pizzaen fra sig - ublidt - så et par dåsecolaer trimlede ned på gulvet.

I det samme kom Mike ind.

"Hej Max, jeg glemte, at Shelley er her. Generer det dig?"

"Slet ikke hr. Bradford!"

"Så snup en cola sammen med os, hvis du har lyst."

"Meget gerne hr. Bradford!"

Max vippede en cola op fra gulvet uden at tage blikket fra mig.

"Har du forresten set Shelley nøgen før?" spurgte Mike henkastet og slog sig ned i kurvestolen.

"Ikke rigtigt hr. Bradford."

"Har du lyst til at røre? Shelley har ikke noget imod det. Vel Shelley?"

Jeg protesterede ikke.

"Værsgo Max, bare gå i gang."

Jeg er relativt spinkel, men mine kvindelige attributter er velholdte; faste bryster, pæne kurver og

glatte lår. Ikke noget med appelsinhud. Kort sagt ser jeg ret godt ud.

Max stillede colaen (han var vist alligevel ikke tørstig) og kom hen mod mig. Udtrykket i hans ansigt var det man ser hos lystfiskere, når de spotter årets præmielaks for enden af snøren.

Han gik i gang. Hans teknik var ikke noget at skrive hjem om, men hvad kan man forvente af en 15årig pizzadrenge i første forsøg? Han havde hårde næver der var mere vant til at gribe om trægrene og cykelstyr end om kvindebryster, men han fandt hurtigt mine brystvorter, som sprang til live mellem hans snavsede fingre.

"I orden fru Bradford?"

Ja, det var helvedes meget i orden. Mine brystvorter tiggede om mer. Han må have sanset min accept, for i næste nu klemte han begge brystvorter så hårdt at jeg gav et piv.

"Undskyld fru Bradford. Det var ikke med vilje!"

Jeg så ned; hans blik var alt andet end undskyldende, og længere nede bulede hans shorts på en måde som heller ikke virkede skyldbetyngt.

"Fru Bradford, er De masochist? Jeg har læst om det. Det er ret almindeligt."

Mike slog en skrallende latter op henne fra kurvestolen, mens jeg drev bort i fantasien om at blive torteret til døde af en femtenårig pizzadrenge. Mike

havde altid kontrol over hvad han gjorde, og det kunne derfor godt være en smule forudsigeligt, men en ansvarsløs knægt uden kendskab til spillets regler, hvad kunne han finde på? Bulen i Max' shorts fortalte mig at det ikke var lysten, der manglede. Jeg har også læst at drenge somme tider brænder vingerne af sommerfugle og bliver liderlige af det (mens pigerne ser forargede til og bliver lige så liderlige). Hvad ville Max gøre, hvis han fik frit spil? Tanken om at være alene med Max på de betingelser bragte mig tæt på den orgasme Mike havde snydt mig for.

"Hun svarer ikke hr. Bradford."

"Det betyder ikke noget Max. Masochister indrømmer aldrig frivilligt at de er masochister. Det er en principsag. Prøv lidt hårdere."

Ved Gud, knægten gjorde det. Han kneb mine brystvorter hårdere end Mike nogen sinde havde gjort.

"Tilstår De fru Bradford? Er De masochist?"

Jeg rystede voldsomt på hovedet i håb om at han aldrig ville holde op. Men det gjorde han selvfølgelig da der ikke lod til at ske mere.

"Hun vil ikke tilstå hr. Bradford."

"Hun er en hård benægter. Jeg kan heller ikke få hende til at tilstå."

"Hvad hvis man - "

Der blev stille mens det fulde perspektiv i Mikes

projekt omsider gik op for mig. Stilheden varede til Mike brød den.

"Hvis man hvad Max?"

"Ikke noget, jeg tænkte bare at - "

Mike rejste sig fra stolen.

"Det er vist nok for i dag Max, kom med og få dine penge for pizzaen."

Han lagde armen om skulderen på Max og førte ham ud. Jeg hørte dem tale kammeratligt sammen i køkkenet.

"Her er pengene for pizzaen, behold resten, og tak for hjælpen med Shelley."

"100 kroner? Mange tak, hr. Bradford. Det er alt for meget!"

"Slet ikke Max, du gjorde et udmærket forsøg."

"Men hun tilstod ikke."

"Hun er en hård benægter."

"Hr. Bradford gør De tit den slags ved Deres kone?"

"Ikke så tit som jeg gerne vil, jeg har skæve arbejdstider."

"Jeg kan godt gøre det for Dem når De ikke er hjemme. Og hvis fru Bradford også - så - måske kan jeg få hende til at tilstå."

"Sig ja Shelley," råbte Mike højt. "Sådan et tilbud får du aldrig igen."

Da Max var gået, kom Mike tilbage til havestuen, han satte små papstykker mellem mine tæer og

tændte ild i dem. Min opgave bestod denne gang i at spjætte med benene og sparke papstykkerne af uden at Mike behøvede bruge vandspanden, som stod parat for alle tilfældes skyld.

Naturligvis sagde jeg ja til Max' tilbud. Det er en uge siden, og jeg venter på ham i havestuen i samme stilling som sidst, denne gang komplet nøgen. Mike er på arbejde, og hoveddøren er åben. Mike har forklaret Max tricket med at holde en tændt lighter under mine bryster og om papstykkerne mellem tæerne. Jeg håber at Max selv kan finde på flere kreative anvendelser af lighter og papstykker. Jeg har ganske vist ikke vinger som en sommerfugl, men jeg har andre vinger.

Jeg hører hoveddøren blive åbnet og Max' stemme.

"Hallo fru Bradford. Er De der?"

Først nu opdager jeg at Mike har fjernet spanden med vand.